

Det sidste punkt, jeg vil nævne, som man ofte er tilbøjelig til at glemme – koblingen er nem, når man kalder det fremtidens forsørgerbyrde – er, at hovedparten af de ældre heller ikke i år 2030–2040 vil være en byrde. Der vil også til den tid være et helt overvejende flertal af ældre, der er ressourcestærke personer. Det vil sige mennesker, som har overskud til at være sammen med andre ældre og dermed være sammen om i et netværk at bekæmpe den ensomhed, som ofte får et helt særligt skub i retning af, at ældre bliver syge på et tidligere tidspunkt, end der egentlig behøvede at være et fysisk motiv til.

Alt i alt er det grundliggende svar og konklusionen på den redegørelse, regeringen har lagt frem i dag, ikke, at det er et spørgsmål, om vi kan klare fremtidens forsørgerbyrde, men hvordan vi kan klare fremtidens forsørgerbyrde. Og fører vi en politik efter de hovedlinjer, jeg har nævnt her i dag, så giver vi som politikere dermed det allerbedste bidrag til efterkommende generationers politiske opgaver, så leverer vi de kommende generationer et grundlag for, at forsørgerbyrden også i næste århundrede vil blive løftet, uden at velfærdssamfundets grundliggende principper svigtes.

Kim Behnke (FP):

Jeg er desværre ikke så privilegeret, at jeg kan takke for den store opbakning til det dagsordenforslag, vi har foreslået fra Fremskridtspartiet, men jeg vil komme med en klar tilkendegivelse af, at vi er meget tilfredse med, at der i dag under debatten er kommet et utvetydigt budskab til den danske befolkning, som gælder noget så vigtigt og noget så fundamentalt som spørgsmålet om folkepensionen.

Jeg deler selvfølgelig statsministerens glæde over, at den tilkendegivelse i dag er kommet fra stort set samtlige partier. Enhedslisten havde lidt deres egen fortolkning af begrebet, men bortset fra det så gav Enhedslisten ikke udtryk for, at der skulle ændres ved folkepensionen som sådan.

Men jeg vil ikke strække mig så langt, som statsministeren gjorde, nemlig at konkludere, at det var det samme, som at Folketingets partier dermed bakkede fuldt og helhjertet op om regeringens politik.

For nok er vi enige i de seks punkter, statsministeren nævnte i sin første besvarelse, nok er vi enige med Socialdemokratiets ordfører, hr. Jørn Pedersen, der siger, at vi skal have vækst, vi skal have gælden sat ned, og vi skal fastholde folke-

pensionen. Men der er den lille gradsforskel mellem Fremskridtspartiets synspunkt og så tilsyneladende Socialdemokratiets synspunkt: Hvor Socialdemokratiet primært taler om folkepensionens grundbeløb, taler vi i Fremskridtspartiet om folkepensionen som sådan, og de forskellige tillæg og mange ydelser ud over grundbeløbet er jo også en del af folkepensionen. Og vi ønsker altså at tilkendegive, at det er hele folkepensionen, der ligger fast.

Jeg vil ikke fortolke hr. Jørn Pedersens udsagn sådan, at man kan frygte, at der i de kommende år vil være en anledning til, at de forskellige tillæg kan reduceres, f.eks. gøres mere indkomstafhængige, end de allerede er i dag. Jeg synes, de andre tilkendegivelser, vi har fået i dag, vidner om, at det nok ikke er sådan, det skal forstås.

Men som sagt, bortset fra, at det kun skulle være folkepensionens grundbeløb, der ligger fast, så er vi aldeles enige.

Jeg deler også hr. Erik Larsens og Venstres synspunkt om, at hvis vi bliver ved med at have en post på finansloven med 60 mia. kr. i renteutgifter, så får vi altså problemer i de kommende år, for denne rentekonto er som en gøgeunge, der hvert år puffer andre forskellige bevillinger ud af finansloven, og derfor er der en selvstændig målsætning i at få den udgift sat ned. Og det gode ved at sætte den udgift ned er jo, at der er ingen, der brokker sig over det. Hvis man derimod gennemfører besparelser på alle andre punkter i finansloven, så får man vrøvl med interesseorganisationer og tilskudsmodtagere, men der er ingen, der brokker sig, hvis rentekontoen bliver sat ned.

Hr. Bendt Bendtsen fra Det Konservative Folkeparti gjorde ret i at understrege, at det selvfølgelig er vores erhvervsproduktion, der er grundlaget, og at medicinen til at sikre folkepensionen i de kommende år er vækst i erhvervsproduktionen. For det er jo korrekt, som hr. Bendt Bendtsen sagde det, at det stadig væk er sådan – indtil man følger Fremskridtspartiets politik – at man årligt afsætter beløb på finansloven til finansieringen af folkepensionen, og så må vi altså sørge for, at der er nogle til at betale penge ind hvert eneste år i form af en kraftig produktion i erhvervslivet.

Vi deler også det synspunkt, som Det Konservative Folkeparti jo altså også har, at de anbefalinger, der er kommet fra Socialkommissionen, igen bør lægges frem på bordet. Der er kommet mange fornuftige og gode synspunkter, som i